

кога цѣла и не намалена какъ-то испървомъ. За това всички-то прѣсмѣтваніе е безполезно.

20. Размисли върхъ нежъ още по нататакъ, и умъ-тъ ти ще потъмнѣе и ще ти бѣде, като кога-то мозакъ-тъ ти ся натиска отъ една най тѣжка тяжесть.

21. Умъ-тъ ти мръдва завчясъ отъ сѣдалище-то си, и ся убѣждавашъ че е съвсѣмъ невъзможно твореніе-то да разбира твореца си. Чувствуваши дълбоко че си ся смирилъ чрѣзъ чувствуваніе-то на суетъ-тъ си, осѣщашъ думамъ неисканно-то величество на Божество-то. Знай прочее, че врѣмя-то е человекъ-тъ, а Вѣчностъ-та е Богъ!

ГЛАВА ОСЕМДЕСЯТЪ И ЧЕТВЪРТА.

За любовь-шъ къмъ послѣдородцы-шы.

1. Едно добро имя слѣдъ смъртъ-тъ е най драгоцѣнно-то наслѣдіе, что можешъ да оставиши на послѣдородцы-ты си, на чяда-та си.

2. Колко-то земны добрини си ся постаралъ да имъ оставиши, тѣхъ различни злочестны обстоятелства на живота могътъ да имъ ги отнѣмътъ.

3. Обаче высокопочитаніе-то, кое-то си ся постаралъ да влѣнешъ въ сърдца-та на оныя, что за тебе живѣять, е най достопочтенно-то съкровище за наслѣдници-ты на имя-то ти. За това ако можешъ да прѣминешъ съ тоя начинъ поприще-то на живота си, тогасъ вече ще си почивашъ тихо подъ покрыва на гроба, безъ никоѣмъ омразъ или злословіе противъ тебе.